

ONAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA

... L. n. 47 ... 24 ... 13

IN STRAINATATE: ... 60

ERTIUNI SI RECLAME:

litere petit, pagina IV, 30 bani

III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.

măr in capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul Dacia.

ANUNCIURI

Se primesc in strainatate: La D-nii H. ... A. Oettel in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf ...

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele republicate se vor arde.

Un număr in Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like Bucuresci, Giurgiu, etc.

Cursul de Vienna, 17 septembrie. Table with financial data.

Cursul de Berlin, 17 septembrie. Table with financial data.

Bucuresci—Suceava. Table with exchange rates.

Suceava—Bucuresci. Table with exchange rates.

Bucuresci—Giurgiu. Table with exchange rates.

ine espozitia, romanii mer... Paris vor gasi ziarul 'TIMPUL'

PEȘI TELEGRAFICE

(Agenția Havas) (17 septembrie, 4 ore seara) Londra, 17 septembrie.

Viena, 17 septembrie. operațiilor ofensive cari au in...

Londra, 17 septembrie. madal-paga va pleca joi. Se crede că an...

Berlin, 17 septembrie. tagul. — Discuția a fost lungă...

Viena, 17 Septembr. — In vreme ce oștirile austriace...

Bucuresti (18) septembrie. manul* in numărul de vineri...

Ca să ajungă la această eroică decisiu- ne, o rugăm să puie alături art. 2 al...

In privirea dreptului internațional codificat renunțăm de-a urma ci- tatul: 1. pentru că 'Românul' an-

ținut că citate de socotințe, păreri, opinii (jugements, Urtheile) din au- tori străini dovedesc lipsa de euge- tare proprie și abuzarea de buna cre- dință a publicului, căruia nu i se dă...

Lăsând d'oparte acuzările de rea credință — vorba ceea: 'el dă, el țipă' — prin care 'Românul' voiește să inducă de mai înainte pe public in eroare, prevenim numai pe con- frații dela 'Românul' de a nu ne sili, să ne întoarcem la argumenla ad baculum, de cari am fost adesea nevoiți a ne servi față cu acești in- bitori de adevăr confracți. In fapt însă dacă renunțăm de a întrebuița o manieră mai viguroasă de a dis- cuta, n'o facem doar pentru că 'Ro- mânul' ar fi încetat de a merita un tratament părintesc, ci pentru că ne am săturat noi înșine de a mai îndrepta un lucru strimb prin chiar firea lui.

Deci lăsând la o parte buna sau reaua credință, cu care discută 'Ro- mânul', venim la citatele din Blunt- schli.

Find că am invocat pe Bluntschli și și fiind că 'Presse' a admis autoritatea acestui eminent juriconsult, să ne referim din nou la densul:

In Dreptul internațional codificat Blunt- schli zice:

'Art. 706. Când o parte de teritoriū este cedată printr'un tratat de pace, această cesiune este valabilă in dreptul in- ternațional, chiar dacă constituțiunea sta- tului care cedează ar interzice acest act.'

Dar se va zice că aceasta privește dreptul internațional și nu răspunde direct la dorința opozițiunii.

Să dăm dar 'Presse' răspunsul otăritor ce cere.

Bluntschli, in Teoria generală a statului zice:

'Astăzi teritoriul e zis inalienabil și in- divisibil; nu poate fi alienat de cât prin- tr'un mod excepțional și in formele drep- tului public in virtutea unei legi.'

Și ca comentariū, Blunt-schli adauge:

Constituțiunea prusiană de la 1850, care stabilește inalienabilitatea teritoriului, o- țărăște la art. 2 că limetele teritoriului nu pot fi schimbate de ed'printr'o anume lege.'

Iacă un autor, și un autor de o autori- tate universale, care sunține intocmai tesa noastră. Așteptăm acum de la 'Presse' să își fie cuvântul, măcar o dată in esi- tența ei.

Ca să ajungă la această eroică decisiu- ne, o rugăm să puie alături art. 2 al constituțiunii prusiane cu art. 2 al con-stituțiunii române, și să își aducă apoi a- minte acest articol n'a oprit de loc pe Prusia de a și modifica de mai multe ori frin- țările fără să comoveze pentru aceasta o con- stituantă.

In privirea dreptului internațional codificat renunțăm de-a urma ci- tatul: 1. pentru că 'Românul' an-

suși prin fraza 'dar se va zice etc.' recunoaște că citatul nu e ad rem; 2. pentru că nu există nici un drept internațional, dar și mai puțin încă unul codificat (cartea lui Bluntschli nefiind de cât o încercare indivi- duală); 3. pentru că acel art. 706, spune cu drept cuvânt, că dacă noi am fi încheiat un tratat de pace, am fi legați prin el, chiar dacă con- stituțiua noastră ar interzice actul cesiunii. Noi neîncheind nici un tratat de pace cu nimenea, art. 706 din codificarea lui Bluntschli nu poate fi invocat in contra noastră.

Acum venim la opul, pe care Ro- mânul îl numește teoria generală a Statului și al cărui titlu adevărat e Allgemeines Staatsrecht.

Vom reproduce intreg pasagiul din capitolul XXIV (pag. 223) ca să se vază încă odată in ce fel Românul escamotează toate părțile care nu l' convin, citând numai bucățele, cari isolate, nu represintă spiritul tex- tului.

Iată l:

In fine instrăinarea teritoriului statului ead a unor părți a lui in formele și după noțiunile dreptului privat, precum ad obiciniit n o face in eval mediū toți re- genții, cari vindeau, amanetau sau im- părțeau l) teritoriul lor ca niște moșii, nu mai e astăzi compatibilă cu caracterul public al suveranității teritoriale. Drep- tul public modern măține din contra ca regulă 2) principial nealienabilită și indivisibilități teritoriului statului. Numal prin excepție se poate admite o instrăi- nare in forma dreptului public, in teme- iul unei legi sau in urma unor tratate internaționale, la cari se numără și in- cheierile de pace. 3)

Hugo Grotius mai cere după dreptul natural, dacă o parte a teritoriului sta- tului are să fie instrăinat, să nu fie de- ajuns numai consimțimentul întregului corp al statului, ci și consimțimentul locuitorilor acelu părți de teritoriū: o cerere foarte dreaptă, de vreme ce e vorba de întreaga existență de stat a acelor locuitori și de vreme ce e peste puțină ca el să fie re- presentat într'un mod suficient in legis- lațiunea statului întreg, in momentul in care aceasta e dispusă pentru disoluțiunea comunității.

Dar siliă împrejurărilor va fi in cele mai multe cazuri de acest fel mai tare de cât acel principii al dreptului natural.

Nota 2. Rectificări de graniță nu cad sub noțiunea instrăinării teritoriului statului. Prin ele nu se instrăinează o parte a ter- ritoriului statului, ci se determină numai mai de aproape cuprinsul adevăratului terito- riu al statului. Dar dacă, pentru scopul arondării unui stat se deslăpesc și se dau

1) Așa se 'ntâmplă și in anticitate, dar numai la statele, a căror principii aveau putere absolută asupra țării și oamenilor. Cf. exemplele aduse de Hugo Grotius I, 3, 13, 2) Constituțiua franceză de la 1791 II, § 11, 'Le royaume et un et indivisible.' Pentru statele germane veri Zachariae De- taches Staats-und-Bundesrecht I § 83. 3) Constituțiua prusiană de la 1850, art. 2. Frontier le acestui teritoriu de stat nu se pot schimba decât printr'o lege.'

in schimb întregi întinderi de teritoriū, locuite mai sau seamă, cari fără de nici o îndoielă au aparținut până acum statului, atunci aceasta numai este o rectificare de graniță.

Iată dar, cum citează 'Românul' cu bună credință pe Bluntschli și cum îl cităm noi cu rea credință. Mai ales alinea ultimă triumfătoare a Românul- ului care ne provoacă să comparăm art. 2 al constituției prusiane cu cea română, e un model de bună credință.

In fapt Bluntschli cere ca ins- trăinarea teritoriului statului să nu se facă de cât in formele dreptului pu- blic, prin o lege.

Neapărat că prin o lege, căci și constituanta face legi. Dar forma dreptului nostru public nu e o cam- eră ordinară.

Constituțiua noastră nu dă compe- tință Camerei de cât in privirea rec- tificărilor de granițe. In nota 2. Bluntschli arată forte clar, ceea ce e rectificare de graniță, pe când 'Ro- mânul' asuda s'arate din textul tra- tatelor, că cedarea Basarabiei e o o rectificare de graniță.

Noi am definit de mult, că nu e o rectificare sau schimbare de gra- niță, ci o instrăinare a teritoriului statului, și că pentru o asemenea instrăinare dreptul nostru public nu admite competențe camerei ordinare.

Cât despre art. 2 a Constituției prusiene, el poate fi ori cât de iden- tic cu art. 2 a constituției noastre, argumentul 'Românului' va fi tot absurd; de vreme ce Prusia nici nu are altă cale de a hotări decât a- ceea prin camerele ordinare. Prusia n'a avut nici constituante, nici adunări de revizuire—puterea legiu- toare nu emană de la popor, ci de la rege. Camera Prusiei n'are drep- tul de inițiativă, voturile ei de blam nu influențează puterea executivă a statului, a treia parte din membrii senatului sunt numiți de rege, cu un cuvânt ori de câte ori se naște vre un conflict între coroană și adunări, coroana face ce vrea și adunările merg acasă, deși membrii acelor a- dunări sunt oameni, cari ar putea cu mai mult cuvânt să pretinză că sunt nația, decât adunătura de stâlpi de cafenele și de cartofori din dea- lul Mitropoliei.

DESTAINUIRILE DOMNULUI DE BLOWITZ

Ziarele străine se ocupă de con- vorbirea d nului de Blowitz cu prin- cipele de Bismarck, publicată in 'Ti- mes' acu câte-va zile și reproducă de noi in numărul de ieri.

Opinia principelui Bismarck, ex- primată in acea convorbire, asupra principelui Gortiaoff nu este de loc măgulitoare pentru aceasta, încât

se pare într'adevăr că prieteșugul între cei doi cancelari s'a cam răbit.

Ziarul oficios al principelui Bis- marck, 'Die Post', vorbind despre destăinuirile corespondentului englez, se exprimă in privința lui Gortia- coff într'un mod, care nu lasă nici o îndoielă asupra părerilor marelui cancelar.

Iată articolul in întregul lui:

'Domnul de Blowitz incepe a și da la lumină comora amintirilor și convorbirilor sale din timpul con- gresului de la Berlin. De ce incepe tocmai acum? Nu trebuie să căutăm prea multă înțelepciune sub toate acțiunile. Corespondentul din Paris al ziarului 'Times,' care a devenit cel dintăiu al tuturor interviurilor, care prinde din sbor noutățile cele mai insemnate, de care tainele nu sunt sigure nici chiar in cap. e și practică meseria ca om de lume și de tact.

Nu mai din cauza aceasta a ajuns atât de departe.

Ar fi fost mai mult de cât nein- demnatec, dacă ar fi publicat con- vorbirile sale din Berlin, atuncea când toți cei privitori erau încă a- dunași. Dar după trei luni de zile o conversație nu mai este o indis- crețiune, dacă merită încă a fi pu- blicată.

In 'Times' de la 7 septembrie, d. de Blowitz a publicat o judecată a lui proprie și una nemtească a- supra principelui de Bismarck, dând și fragmente din conversația care o avusese cu densul. Domnul de Blo- witz a găsit că principele nu des- prețuește oamenii in genere, numai că nu crede in oameni mari. Că ob- servația întâia este justă, aceasta o dovedesc convorbirile principelui cu oameni cad. de Blowitz. Principele nu-e însă nici convins de înțelepciu- nea absolută a oamenilor, ceea ce chiar d. de Blowitz n'ar putea s'o ceară.

Lucrul pare a sta așa.

In rostirile sale fățișe și nesilite asupra unor persoane inalte și re- lațiunii intime, la cari principele are obiceiul de a atrage câte odată un auditor care să surpriză apoi lumea cu dănsese, principele socotește că repovestitorul va amesteca metalul curat al rosturilor sale cu un spor mare din metalul lui propriu, pu- nând apoi in circulație moneda așa fabricată. In aceasta s'ar putea ve- dea puțin despreț pentru oameni, dar principele socotește cu tot a- tăta siguranță că lumea va recu- nouște îndată că aurul curat este amestecat. Despărțirea mințioasă a fracțiunilor nu este însă lesne de executat. Fie care ia de autentic cât i place zicându și că tot nu și sigur de treaba lui.

Aceasta este iar un calcul bazat pe cuminția oamenilor, care nu înșală nici odată. Principele nu este dar nici de cum un desprețuitor de oameni unilateral; dar nu e nimerită părerea d-lui de Blowitz că principele ar crede că toți oamenii mari sunt așa numai în aparență.

Merită a fi cercetat ce este autentic în rostirile cancelarului asupra colegului său rus, cari domnul de Blowitz le pune în gura cancelarului.

Cu totul autentice nu sunt, și chiar dacă vorbele ar fi autentice, de d. Blowitz a uitat a depinge sarcasmul cu care principele de Bismarck i a povestit autorului faimosului articol din „Times” de la 8 Mai 1875, că acest autor, pe care principele părea că nu îl cunoaște, a fost unealta înșalată sau vinovată a unei poezii diplomatice proaste și puțin cuvicioase l).

La 8 Aprilie 1875, ziarul „Post” a căruia însemnătate o recunoaște chiar d. de Blowitz, arătase într'un articol primejdia de care este amenințată pacea din partea partidului clerical din Franța. Opinia publică se speria, liniștindu-se însă dupe ce recunoscuse că semnul dat de către Germania și a produs efectul și că republicanii din Franța, ca și cele mai mari din puterile străine, au îndemnat pe clericalismul francez a renunța la purtarea sa provocatoare și a și amâna proiectele. Tocmai cu patru săptămâni mai târziu vine „Times” și anunță lumii în culorile cele mai strigătoare că există la Berlin o partidă militară, care este hotărâtă a ataca îndată pe Franța care se restabilește prea iute, pentru a o zdrobi cu desăvârșire. La 10 Maiu sosește la Berlin, împăratul Alexandru însoțit de principele Gorciacoff, care telegrafiază în toate unghiurile lumii că pacea este scăpată și partidul militar german pus în lanțuri. În urma articolului din „Times” de la 5 Maiu, bursele avuseră o scădere pripită, iar după telegrama de la 13 o urcare tot atât de repede.

Istoria acestui articol este ceea ce i povestit principele d-lui de Blowitz, și naïvitatea cu care o ascultase d. de Blowitz și forma în care o prezintă acum lumii arată, că nu au perit încă figurile de cari s'ar fi putut crede că au dispărut cu timpul când rococo era la modă. D. de Blowitz se prezintă într'adevăr ca un oare care marchis dintr'o comedie, care înfățișează timpul de rococo. D-lui scrie azi: „Da, partidul militar a fost pus atunci în lanțuri și pacea Europei scăpată, dar principele de Bismarck nu era capul, ci protivnicul acestei partide.” D. de Blowitz ești inchipuește că va putea face pe lume să creadă una ca aceasta. Poate că va reuși la publicul englez al ziarului „Times.”

Este încă timpul să revenim la aurul curat.

Să fie oare auri, când d. de Blowitz îl face pe principele de Bismarck să zică, că dela festa din maiu 1875 începe relațiunile cu principele Gorciacoff s'au ricit și că, dacă nu s'ar fi întâmplat aceasta, principele Gorciacoff n'ar fi suferit înfrângerea de la 1878 fiind silit a renunța la tratatul dela San-Stefano? Aceasta are aerul ca când principele Bismarck ar fi zis că cancelarul rus are să mulțumească înfrângerea lui necazului, resbunării fostului său amic. Aceasta ar fi o închipuire încălțată pe dos, și nu știm dacă neîndemnată d-lui de Blowitz, sau gustul publicului englez pentru care scrie, este de vină că d-lui nu s'a ferit de o asemenea închipuire.

1) Articolul în chestiune a fost scris de d. D. Blowitz.

D. de Blowitz povestește că, vorbind despre principele Gorciacoff, principele Bismarck a zis: „că n'a văzut nici odată ca un diplomat să lucreze așa fără cumpăt și numai din pricina vanității, precum a lucrat principele Gorciacoff la festa din luna lui maiu.”

Tot aceeași vanitate l'a redus pe cancelarul rus, când trupele rusești înaintează spre Constantinopol după căderea Plevnei, a termina el însuși procesul cu Turcia, fiindcă principele de Bismarck îl terminase el însuși cu Franța la 1871. Diplomatul rus uita că, după o maximă a lui Napoleon III, nu este o greșală mai mare de cât „copier dans ses détails au lieu de copier dans son esprit une politique”. Fie care proces care îl are Rusia cu Turcia, este de la început un proces cu Europa, Turcia jucând șoa care se bate ca să înțeleagă alt cine-va. Dacă îndată după predarea lui Osman pașa, principele Gorciacoff s'ar fi adresat puterilor Europei cu declarațiunea că trebuie să cerem acum cutare și cutare lucru, el ar fi brimbit, cu consimțimintul Europei mai mult de cât la pacea de la Berlin.

În loc de a face aceasta el negocia prin mijlocirea lui Ignatieff tratatul nezdăritvan de la San Stefano, nu voia să suferă mai întâi nici un amestec al Europei; trebuia în fine să se acomodeze a supune Europei acel tratat și a primi în locul lui unul cu totul altfel. Numai greșelele cancelarului rus sunt devinând să a întâmplat așa. Și dacă în principele de Bismarck s'a potolit un simțimint de resbunare pentru intenția insolentă de a i pregăti o umilire la 1875, această potolire i s'a pregătit acuma cancelarului german prin colegul său rus însuși. Dar dacă acesta învinovățește prin presa rusească pe Germania și pe cancelarul ei pentru succesele îndolnice ale Rusiei, el pune vârful greșelilor sale. Nu va reuși însă a turbura relațiile între Rusia și Germania.

Această amicie a statelor și a monarhilor nu o poate distruge, după cum a zis principele de Bismarck într'un discurs renumit, de cât un monarh rus.”

Intrunirea publică din Galați.

Citim în „Vocea Covurluiului”; Nimic nu onorează mai mult pe un popor decât conștiința ce are de drepturile și datoriile sale. Virtutea civică înalță pe o națiune și modul cum este practică dă măsura civilizațiunii sale. Cetățenii gălățeni au dat ieri probă că se disting în practicarea virtuților civice, ridicându-se pe d'asupra intereselor de partid și neavând în vedere decât marile interese generale ale țării. Ei au onoarea de a fi cei întâi cari în împrejurările în cari ne aflăm au dat exemple de ceea ce trebuie să facă țara întreagă. Onoare încă odată cetățenilor independenți ai Galaților.

Intrunirea de ieri a fost importantă atât prin mulțimea cetățenilor adunați cât și prin calitatea lor. După cum am anunțat ieri, spațioasa sală a pavilionului era literalmente plină: avocați, magistrați, proprietari, profesori, comercianți, etc., se adunaseră cu grabă spre a se sfătui asupra chestiunilor vitale ce apăsă asupra țării în urma tratatului de la Berlin și asupra modului cum am putea eși din ele cu bine. O atare adunare aleasă și numeroasă nu ne aducem aminte să se fi văzut de mult la Galați.

Intrunirea s'a deschis la orele 10 dimineața, sub președinția d-lui D. I. Nicolau, decan a corpului de avocați. Mulțumim onorabilului cetățean pentru amabilitatea cu care a condus discuțiunea, și mulțumim atât în numele nostru cât și a cetățenilor. Nu mai puțin mulțumim oratorilor pentru lumina ce cu talentele lor au adus în spinoasele chestiuni ce erau în tratare.

D. Nicolau a expus cele 3 chestiuni cuprinse în tratatul de Berlin cari ne ating pe noi, adică anexarea Dobrogei, retrocedarea Basarabiei și acordarea de drepturi civile și politice necreștinilor. În privința chestiunii întâia, d sa a zis că consideră deciziunea Congresului ca o dreptate ce ni s'a făcut, căci Dobrogea a fost luată de turel de la noi, prin urmare nu e decât o restituțiune. În privința chestiunii a doua d-sa e de părere că s'ar putea rezolva de camerele ordinare; dar fiind că e nevoie de niște camere excepționale pentru rezolvarea chestiunii a treia, pentru care în nici un chip nu sunt competente camerele ordinare, apoi crede că e mai bine ca toate chestiunile să se rezolve de aceste camere excepționale odată alese.

D. Pagoni a făcut un mic rezumat istoric despre Basarabia și a zis că, de oare-ce Congresul a găsit de cuviință a se retroceda Rusiei, noi nu ne putem împotrivi, dar a adaos d-sa. nu o dăm ca schimb pentru Dobrogea, căci această din urmă ne e dată ca o compensare. Să se stabilească bine, a repetat d-sa, că nu e schimb, căci Dobrogea a fost odată a noastră, și acum o reluăm de la Turcia. nu de la Rusia; aceasta să nu se poată prevala cu titlul de schimb când va veni ocaziunea ca să i-o cerem înapoi, căci speră că va veni această ocaziune și că D-zeu care ne-a protejat până acum prin valorile prin câte am trecut ne va proteja și de acum înainte. D. Pagoni regretă absența reprezentanților gălățeni spre a afla dorințele alegătorilor lor, d sea este de părere și demonștră necesitatea de a se convoca niște Camere excepționale de revizuire a Constituțiunii în punctele ce se vor fixa de Camerele actuale. În privința admiterii necreștinilor la exercițiul drepturilor civile și politice, d-sea zice că deciziunea Congresului este o invitațiune, o poștire, iar nu un ordin; d-sea este de părere a se acorda aceste drepturi necreștinilor ce locuiesc de generațiunii în țară, acelor ce au dat probe de iubire de țară, ear nu tuturor în bloc; această, crede d-sa, n'o doresc nici necreștinii ce merită acele drepturi. Terminând, d. Pagoni speră că exemplul Galaților va fi imitat de restul țării spre a cere Adunării excepționale de revizuire.

D. Boțan a zis că d-sa este de părere ca toate chestiunile din tratatul de Berlin ce ne ating să se discute acum o dată, ear nu una câte una. D-sa nu recunoaște Camerele actuale dreptul de a se pronunța asupra retrocedării Basarabiei; căci o rectificare de frontiere nu cuprinde de cât micș schimbări, ear nu cedări de provincii întregi: această interpretare ar putea deveni periculoasă pentru viitor și ne ar duce la niște consecințe desastroase. Lăsând la o parte cele-lalte considerațiuni, d. Boțan zice că Camerele actuale ar trebui să aibă puțindoaia ca singure să meargă înaintea alegătorilor spre a le judeca purtarea. Ele au fost alese într'un timp când nu se puteau prevedea evenimentele actuale spre a le avea în

vedere alegătorii în alegerea lor; aceste Camere au făcut ce au voit; nu vovește să le aprecieze purtarea, dar nu e decent ca tot ele să vie și și dea cununi de lauri, nu poate fi cine-va și faptuitor și judecător. În resumat d-sa susține absoluta necesitate a convocării unei Constituante.

D. Resu constată că toți oratorii ce l'au precedat sunt de acord asupra chestiunii că Camerele actuale nu sunt competente în rezolvarea chestiunilor din tratatul de Berlin ce ne privesc și că trebuie să vină o Cameră excepțională, în condițiunile art. 129 din Constituțiune, care să pună în armonie Constituțiunea cu noua stare de lucruri. D-sa, pentru respectul Constituțiunii chiar, al cărei apărător zelos este, cere convocarea Camerelor prevăzute de art. 129 din Constituțiune. Apoi d-sa a propus rezoluțiunea pe care am publicat-o ieri și care s'a acamat în unanimitate de adunare. Pentru însemnătatea ei o reproducem și astăzi.

Resoluțiune

Cetățenii din Galați, renunți în adunare publică, astăzi la 3 septembrie 1878, cred că, după constituțiunea ce și-a dat poporul român în 1866, camerele actuale nu au căderea a rezolva unele din chestiunile rădicate de tratatul de Berlin și privitoare la țara noastră.

Ei doresc ca aceste chestiuni să fie rezolvate de alte camere alese în conformitatea art. 129 din constituțiune.

Această opiniune vor susținea-o și reprezentanții noștri la Adunare.

Această rezoluțiune se va aduce la cunoștiința cul de drept pe calea publicității.

Președintele intrunirii.
D. I. Nicolau.

După aclamarea rezoluțiunii, cetățenii s'au împrăștiat la orele 11 și jumătate, mergând să asiste la banchetul oferit artileriei, a cărei descrițiune urmează mai la vale.

Este de observat că nimeni din numeroasa adunare nu s'a rădicit spre a susținea competența camerelor actuale, de și discuțiunea a fost liberă pentru toate părerile. Aceasta ne probează că imensa majoritate a Gălățenilor e pentru convocarea adunării prevăzute de art. 129 din constituțiune.

Literatura privitoare la Dobrogea.

(Urmare)

5. Bazancourt, Baron de, *L'expédition de Crimée* 2 vol. Milan 1856. Această interesantă istorie a războiului se ocupă prea puțin cu descrierea teatrului evenimentelor, iar acțiunea trupelor rusești din ținerea Dunării-de-jos o consideră numai într'un atata, intru cât a determinat (prin asediarea Silistriei în Maiu și în Iunie 1854) mișcările trupurilor de armată franceze și engleze. În partea întâia a volumului întâi (pag. 135—150) se descrie foarte cu de-amărunțul desastroasa expediție a două despărțăminte de armată în partea de sudost a Dobrogei, o descriere în care se consideră și împrejurările fizice ale țării.

Divizia generalului Espinasse cu cavaleria irregulară de sub generalul Iussuf, merseră (la 22 Iulie 1854) de la Varna la malul mării peste Mangalia la Chiustenge și sosiră cea din urmă până la lacul Kanara, cerștat de Spratt și până la satul Karagalle; cea de 'ntăiu până la Karanasib lângă laguna Sinoo, unde amăndonă corpurile fură coprinse de cholera (la 29 Iulie) într'un mod atât de vehement, încât trebuiră să renunțe la toată expediția, iar rămășițele trupelor s'au retras repede pe apă și pe uscat la Varna.

6. A. Viguier, *Voyage en Turquie d'Europe*, Paris 1863. Această scriere mai întreaga ei dispoziție o are căpetenie pentru statistica geografică vrednică de creșterea tru partea de sudost a pân' la Balcanii (resăriteni) și Dobrogea, de cât că în țara atlantului se află o copie și ține a cartel, pe care au fost oferiri frântuși ai statului; recunoașterile făcute între Rasova, Dunărea și malul sat Caranasib. Din cauza nării poziției unor sate, întemeiate și a ștergerii de vechi, ce figurează în chiusească, dar azi nu mai există cum și din cauza exacteșii a fântanelor, schița meriților gată n seamă. Numirile lor sunt însă rău scrise și scrise cu nencredere.

7. C. W. Wulzer, profesor la universitatea Bonn. *Reise in Orient* Europa's etc. 2, vol. 1860.

Această descriere de călătorie mai cu seamă interesantă în climatologică și igienică și în călătorie cu foarte multă cunoștiință a literaturii respective, precum și team eaștepta de la un scriitor semnat, medic și naturalist. Partea a 7 a și a 8-a (pag. 24) tratează despre Dobrogea și Delta Dunării.

8. Koch, Prof. Dr. *Wander. Oriente* Partea I. *Reise lae. Donau nach Constantinopel* 1854.

Calătoria de la Cernavodă și stenje se află pe pag. 106—123 această carte se află și florile în iunie a așa numitel steppe din brogea.

9. Patrick O'Brien. *Die fürstenthümer im Herbst* unde 1853.; *Südrußland und die schen Donauländer*, Lork's Handthek Lipsca 1854 pag. 180.

10. E. v. Sydow *Ein Blick in russisch-türkische Grenzgebiet* etc. ta. Comunațiunile lui Petermann pag. 149. Cunoscuta regulare și niște în Basarabia după încheierea păcii dela Paris e cercetată în vire topografică și politică.

11. Le Jean, *Ethnographie de la ropäischen Türkei*. Atât la partea nerea textului cât și la descrierea chartei etnografice autorul a în la dispoziție multe informațiuni bale și inseris asupra amestecului poșoare din Dobrogea. Cu totă trebuințarea bună a isvoarelor s'a putut evita oare cari însemne greșeli cartografice.

12. Ionescu Ioan, *Voyage a dans la Dobroudja* Constantin 1850 în 8-o, avec une carte ethnique et topographique. Cartea în urma însărării din partea vernului otoman și, întrebri mult de Le Jean.

13. *Zur Statistik der Dobrudja* estras într'un raport a d-ni Viskovich, consul austriac la Iași. Aparent în revista „Austria” 1863 A. XV pag. 698, 715, 737.

14. E. Taibout de Marigny *Etrographie de la mer Noire et mer d'Azow*. Descriere topografică și archeologică a malurilor din cel mai vechi până în zilele noastre Triesta 1856; *Atlas de la mer* etc. 77 fol Odessa 1850. Această ere de căpetenie asupra hidrogei regiunii pontice apărând târziu fost întrecută prin chartele alității engleze, iar în privirea lor Dunării de Comisiunea europ Afară de cartea generală No. 1 privesc Dobrogea: foaea No. 7 (Galia, Chiustenge) foaea No. 8 (Dunăreană și insula Șerpelui) No. 9—12 cari reprezintă brațelul și bifurcațiunile Dunării în țele de Chilia și Tulcea. LANGA Sulinei adâncimea minimă de 1 picioare (engleze) ceea ce cam cordă cu cercetările rusești dela 1

Textul foarte bogat în notițe vitoare la geografia antică, intru vorbește despre Dobrogea, Delta insula Șerpelui și pe paginile 34—

15. *Comission européenne du Dan*

pour l'amélioration de la navigation du Bas Danube. Un mare în quart, cuprinzând toate cele, memoriile și expertizele de oameni speciali ai Austriei și Marii-Britanii între 1856 și 1859. Planuri numite charte geografice în parte menșuni foarte mari, formează conținutul cărții. Această scriere este foarte importantă pentru studii practice, nu se debitează la librării însă se poate sta la autoritățile respective ale statelor semnatare ale tratatului de la Viena (30 Mai 1856. În arhivele noastre se mai află încă o lucrare intitulată "Raportul colonelului colonel c. r. de la Viena, și a colonelului Derwent ambouchures du Danube etc). Raportul brațului sf. Gheorghe în fața austriac D. G. Wex a putut să apară în articolele foarte instructive "Allgemeine Bauzeitung" fasc. 4 pag. 93, (Viena 1857). Hartley, Sir Charles Augustus, "Description of the Delta of the Danube and of the works, recently completed at the Sulina Mouth. London 1862. În volumul al XXI al "Institutiوں of the Engineers"; 34 pag. și 6 table. Hartley e inginer en chef al armatei europene a Dunării și în fața sa arată până unde ajung lucrările la 1861, după care începe o interesantă discuție despre necesitatea brațului Sulinei și sf. Gheorghe pentru navigație. De atunci atentele despre brațul Sulinei s'a sporit cu multe lucrări după înaintarea lucrărilor ieșirii stăvilirii s'a arătat guvernului la renumita bară, a cărei înălțime preste măsură era scopul să se evite.

Acest atlant e încă manuscris; și din cele de mai foin a fost în măsură redusă la scrierile lui Hartley. Scrieri asupra gurii Dunării n'aduc nimic ce n'ar sta în contradicție cu multă temeinicie și mai cu seamă în cărțile, citate mai înainte, unde așteptăm, ce nu se pot găsi în natura teritoriului.

De-așteptat fel e broșura d-lui Panski. "Mémire hydrographique sur les bouches du Danube, Paris 1858, scriere ce escelează prin acuitatea observațiilor și pledează, într-o limbă de scrierile speciale germane, pentru brațul st. Gheorghe.

(va urma)

Chetel oferit de cetățenii gălățeni artileriei sosite în oraș

Covurlinului, serie:

„Români, avem drept de a ne arăta de acești bravi fi ai noștri cari au dat cu vitejie pentru independența țării, ca Gălățeni avem datoria de a-i conățăștenilor noștri de admirabilă și pe care au luat-o de la feroșii eroii dela Nicopol, Grivița, Râmnic și Plezna. Mesele erau așezate de jos a bulevardului Elisabeta, și pentru ofițeri, cealaltă pentru ofițerii. La masa ofițerilor au luat un banchet și invitați cari se compuneau din ofițeri superiori a garnizoanei, din comitetului, d. primar și câteva ofițeri, ca total 32.

Și ardealul era decorat de steaguri cari erau pe barieră și pe arbori, și de un aer mai important solemnitatei, și în frumusețea fondului tabloului, ca să menționăm, ca să arătăm unde a mers solitudinea acolora înaintea inițiativa banchetului, că drumul la bulevard fusese udat mai înainte cu sosirea armatei și a invitaților de așteptare și un sfert sosesse artileriei comandai de doi ofițeri. Membrii dintr-unii merg înaintea lor și le urează venire în mijlocul gălățenilor veseli văzându după mai bine de un an și de absență.

Artileria sunt poștii a intra în bulevard și primesc la intrarea lor câte un paracachid. De acolo ei merg spre masa care este destinată și se așteptând moștea a face onoare bucatelor gălățenilor în tot timpul recepției artileriei. Înăuntru gardul civic a cântat imnul „Așa! dela Smârdan.”

Invitații sosesse la doșprezece și jumătate și dejunul începe. Artileria a început a doș felori de bucate cari erau foarte bine gățite și au avut la dispozițiunea lor pâine, vin și tutun.

Dejunul ofițerilor a fost cât se poate de bine îngrijit. Bucatarul s'a distins în această ocaziune, el a făcut bucatile cum se cade și merită o mică mențiune în descrierea noastră.

La desert s'au destupat sticle de șampanie în număr de 24. Pe urmă s'au rădicat mai multe toast. Cel d'ăutai a fost rădicat de domnul I. Severin, președintele comitetului, care, cu o voce demnă de solemnitate, arăta bucuria ce simt gălățenii de a primi în mijlocul lor artileria română, acei bravi copii ai țării ce i-au făcut numele neseritor, și purtă primul toast în onoarea ei, ca expresiune viuă a mulțumirii și bucuriei gălățenilor; în sănătatea M. S. Domnitorului, ca primul căpitan ce a condus armatele române la glorie.

D. primar a bătut în sănătatea artileriei.

D. Gh. Michailescu a improvizat un discurs în care a felicitat armata română de a fi reînviat gloria strămoșilor noștri, și mai ales pe bravi artileriști cari au avut onoarea de d'ăutai de a trece peste Dunărea la Nicopol și au insis în memoria veacului lor numele României în litere bronz și oțel în asediul nemurilor al Pleznei. Oratorul a vorbit de devotamentul de care a dat probele cele mai însemnate și mai conștințioase cetățenii din Galați, cari au zidit ca spesele lor particulare spitalul Elisabeta Doamna, unde soldaii răniți au primit ajutoarele cele mai grabnice, cele mai amicale din partea populației gălățene. Orașul nostru este singurul din țară care s'a distins prin zidirea unui local destinat a îngrijii suferințele și durerile fraților noștri. Oratorul crede de a reaminti acest fapt generos și de a revendica pentru cetățenii ei onoarea de se fi arătat plini de milă și de patriotici în circumstanțele dureroase în cari s'a găsit țara. Astăzi, zice, oratorul, gălățenii urmează opera lor sfântă către acei cari s'au găsit în fața inamicului și l'au învins. Ei sunt mândri de a i poseda în siml lor și de a le mărtorisi cât au știut să aprecieze devotamentul pe care l'au arătat în timpul reșelului. Onoare artileriei și a orăra tineri au avut cel din urmă cuvânt în lupta trecută?

D. Valsamaki, amintind calitatea sea din Elin, cere scuză pentru pronunțarea sea și declară că nu poate lăsa să treacă această ocaziune solemnă de a felicită pe bravi fi ai României, frații compatrioților săi, fi Eladei. În consecință roagă pe Saloti, prim-procuror, de a ceti un discurs pe care l'a scris. D. Saloti citește discursul următor.

Domnilor,

„Ca un mic semn de recunoștință către bravi fi cari prin brațele lor au contribuit la independența națională, ne am întronit astăzi la cină.

„Mă simt și eu în adevăr fericit că am onoarea, ca Elin, cu inimă însă românească, de a participa la această serbare.

Și în anticitate, Domnilor, se obișnuia serbarea marilor fapte naționale prin asemnate demonstrații. Ca să al Eladei, a acelei țări în secole au reșărit și au crescut frumosului arbore al libertății, plin de entusiasism pentru ori-ce fapt strălucit, salta în bucurii consecrațiunea independenței României.

„Fiul României, prin bravura și virtutea lor, s'au arătat demni descendenții glorioșilor lor strămoși.

„Examinand cine-va cu scrupolositate istoria omenirei, se va convinge că cele mai însemnate fapte s'au realizat tot d'una sub acutul și predominarea libertății; exemplu pentru această ne procură patria lui Leonică, Temistocle, Bortzaris și Canaris, a lui Marcu Aurel, August, Antonio și Garibaldi, și patria lui Cromwell, chiar și Franca mărirea și a datorește predominării ideilor liberale. — Din zioa în care revoluțiunea cea mare a zdrobit lanțurile cugetării și a lovit clericalismul, din zioa în care de pe tribuna Adunării naționale a reșărit vocea libertății, Franca s'a glorificat, Italia s'a reconstituit și România a recăpătat independența sa.

„Ca să al Eladei și de mai mulți ani locuitor al Galațiului, am urmărit cu atențiune faptele militare a braver armate române, și interpret fidel a simțimentelor mele personale și a conățăștenilor mei, mă cred dator a mărtorisi în public admiratiunea mea pentru ultimele fapte ce ați

săvârșit și cari sunt demne de strămoșii voștri.

„Soldaii români! prin arme ați înălțat patria voastră și ați arătat lumii că fii României sunt demni strănepoți a virtuteților militare a lui Ștefan cel Mare și a lui Michai Bravu. Strălucitele voastre fapte dela Rahova, Grivița, Opanez, Smârdan și aiure s'au înscris cu litere neșterse în istoria universală a faptelor militare: ele vor servi de exemplu generațiilor viitoare. Martorii a bravurii voastre au fost reprezentanții militari ai Europei, n'au negat-o nici înăuntru valorosul apărat al Pleznei, Gazin Osman-pașa. Patria dar care a născut și are asemeni fi este demnă și predestinată a face parte în familia Statelor europene.

„Eu, Domnilor, cu Elin și ca Român de inimic, fac cele mai sincere urări pentru prosperitatea voastră națională și pentru mărirea României constituționale, sora de religioș și de suferințe cu patria mea Elada.

„Rădic dar acest toast în sănătatea națiunii române, a armatei române și mai cu seamă a glorioșelor artilerii.

„Rădic toastul acesta pentru predominarea ideilor liberale, a căror consecință vor fi în veci libertatea, justiția și adevărul.”

D. căpitan Tomescu, reamintind cuvintele d-lui Mihăilescu, care a zis că cel din urmă cuvânt a avut tunul artileriei în independența României, se bucură de a se regăsi în mijlocul cetățenilor gălățenii cari au avut el cel dintâi cuvânt în primirea solemnă pe care a făcut-o armatei române, și rădică toastul său în sănătatea gălățenilor, cărora le mulțumește simpatia pe care au arătat-o atât ofițerilor cât și soldaților.

D. Catargiu rădică un toast în sănătatea tinerilor ofițeri, cari consacra viața lor la instrucțiunea soldaților, cari sosesse la regiment fără cunoștințele claselor primare. Aceasta, zice oratorul, este o sarcină îngrată, fără glorie, fără onoare, o sarcină care nu pune în evidență pe acela care s'a consacrat la dâns și n'a fost nici-o dată cântat de poezii, nici celebrată de ziare, dar ea face fondul. Oratorul a avut drept de a expune ochilor publicului enalități ale acestor ofițeri a căror ocupație consistă în a învăța pe recruții ignoranți și cari au făcut datoria lor cu un așa mare devotament, în cât au știut să achimbe în total pe țărani ce nu știu cel mai mic cuvânt a științei armelor, transformându-i în puțin timp în soldai solizi și exersați, în eroi gata a vărsa sângele lor pentru patrie, și cari au știut a face să resne toate ecurile lumii în șgomotal faptele lor strălucite. Oratorul băn paharul său în onoarea acestor bravi și tineri ofițeri, cari n'au crănat nimic spre a ajunge la un scop așa de însemnat.

D. colonel Dimitrescu, comandantul garnizoanei, face comparațiune între starea de acum un an și starea de astăzi. El reaminteste că gălățenii au făcut mult pentru arma și mai ales pentru răniți. După toate sacrificiile pe cari și le au impus spre a veni în ajutor bravilor noștri camarazii prezenți pe câmpul de luptă, zice oratorul, după toate îngrijirile pe cari n'au încetat de a le da răniților cari au fost tratați ca fi și frați, sumpii gălățenii au vrut a ne înveseli astăzi primind cu onoare, cu bucurie și mândrie, pe acei din camarazii noștri cari s'au reînors victorioși d'înprejurul orașului de fer, Plezna. El mulțumește gălățenilor în numele M. S. Domnului, căpitan suprem a armatei care este serbătorită cu atâta entusiasism, căpitan care a știut să urmeze exemplul strălucitor a glorioșilor noștri strămoși Mihai-Bravu și Ștefan-Cel-Mare, acei eroi așa de sumpii tator Românilor; asemenea mulțumește gălățenilor în numele luiștrei și angusteii soții a Domnitorului, Elisabeta Doamna, care în tot timpul reșelului a alergat zi și noapte în ajutorul răniților, îngrijindu-i chiar cu mânele sale nobile. În fine le mulțumește în numele armatei care nu va uita nici odată conduita patriotice a gălățenilor și probele de simpatii și de iubire pe cari le a primit din partea lor.

D. căpitan Tomescu zice că majorul Fălcioianu fiind chemat în București, n'a putut asista la banchetul oferit soldaților și ofițerilor săi, dar l'a însărcinat, înaintea plecării sale, de a fi interpretul sentimentelor de recunoștință pe cari au făcut bateriilor sale o primire așa de călduroasă. Dicțiunea d-lui căpitan Tomescu, clară și simpatice, a lăsat cele mai plăcute impresiuni asistenților.

După căpitanul Tomescu, locot-colocel Cotruți mulțumește cetățenilor gălățeni pentru recepțiunea patrioțice pe care le a făcut întregii armate.

Părintele econom Severin bea în sănătatea femeiiromâne și a devotamentului său pentru caritate.

Majorul Barbu Basarab rădică un toast pentru viitorul poporului român.

D. C. Pagoni, avocat, pentru armată și țară.

Majorul Cristea pentru gloria armatei.

D. G. Mihăilescu pentru muzică și după al său rol în timp de pace și în timp de reșel, care știe să ne excite la luptă și să aprinză în inimă un foc, o ardoare cari ne transformă, și după ce lupta este săvârșită, știe să liniștească focurile cari ard încă, acoperindu-ne cu acentele melodiei sale dulci.

D. P. Boțan a bătut în sănătatea acestor așimii de patrioți cari s'au ascuns pentru a face armatei și țării serviciuri însemnate și au rămas în obscuritate din cauza modestiei lor care i onorează.

D. Mihail Ioan a rădicat paharul său în sănătatea cetățenilor gălățenii cari au făcut o primire splendidă armatei, în sănătatea comitetului care a îngrijit toate spre a face să rămăie în memoria tuturor suvenirul acestor zile solemne.

După ce toate discursurile au fost pronunțate, dupe ce toate toastele au fost rădicade, d. căpitan Tomescu, primind cunună de după pe steaguri de comitet în numele cetățenilor, a dat-o la întâiu sergent de la bateria întâia, decorat cu ordine române și rusești, și l'a invitat a nu uita nici odată, precum și camarazii săi, suvenirul recepției Gălățenilor.

Urări imense au răspuns la aceste cuvinte, muzica, care nu încetase de cânta în tot timpul dejunului și după fie care toast, a început a horă la care au lua parte toți soldaii.

Solemnitatea s'a terminat la 4 ore p. m. prin trimiterea unei telegrame de felicități din partea membrilor comitetului M. S. Domnitorului.

Iată telegrama:

Înălțimii Sale Domnitorului României.

București.

Cetățenii gălățeni, oferind, astăzi 3 septembrie, un banchet în onoarea artileriei române, bateriile 2 și 4 din regimentul 3 sosit în Galați, nu pot să nite pe întâiu căpitan al armatei române, pe Măriea Tea, nrândn-vă ani mulți fericiti, împreună cu dinastia Măriei Tale, pe tronul României, pentru gloria ei.

Să trăiești, Măria Ta, să trăiească Măria Sa Doamna; Trăiească România independentă.

Comitetul Cetățenilor Gălățeni.

Președinte, Ieon. v. Severin.

Membri: C. G. Valsamaki; I. Antachi; G. Mihăilescu; M. Bohociu; P. Boțan; N. Calciurescu.

Așa s'a terminat această solemnitate, care a fost tot așa de briliantă ca acele cari au precedat-o. Țara va vedea că gălățenii nu rămân îndărăt când e vorba de a mărturisi într'un mod irefuzabil patrioticișmul lor. Mulțumim aci tator cetățenilor cari au luat o parte oare-care la organizarea banchetului, d-lui M. Bohociu care s'a pus în tot timpul mesei la dispoziția invitaților. Cetățenii cari au participat sunt prea numeroși și nu putem să le mulțumim fiecare în particular, dar a felicită pe acei cărora ei le au încredințat grija de a primi armata, vroim să vorbim de membrii comitetului, annume I. Severin, președinte, C. G. Valsamaki, M. Bohociu, P. Boțan, G. Mihăilescu și N. Calciurescu, Ei s'au achitat de însărcinarea lor cu cea mai mare exactitudine și au meritat elogiarile noastre pe cari le acordăm fără rezervă.

Nu ne mai rămăie decât a striga împrenă cu soldaii, cu invitații, cu oratorii: trăiască armata! trăiască România!

DIN JUDEȚE

Din actele administrației.

„Curierul de Bacău” scrie: Plasa Taslău de jos, mulțumită administrației d-lui Villner, de mai mult de trei luni de zile este văduvă de subprefect. Ori-cine șef poate imagina desordinea completă ce este în această nenorocită plasă, care dela venirea regimului actual, aș schimbat șapte subprefecți, precum și suferințele ce îndur sătenii lăsați la voia întâmplării sub primarii și scriitorii, ce n'ar mai să nici un control. Interesele lo-

citorilor stău asemenea în părăsire, căci sub-prefectul făcând și pe judele de pace, ei nu se pot bucura de avantajele unei justii locale.

Mai presus de toate aceste rele, este un altul mult mai mare, este supleanul sub-prefecturii d. Vaian, care văzându-se cu o plasă în mână, să crezut de civișință a da iama, a face totul în cea plasă e demoneală. Grija de vr'o răspundere pentru faptele d-sale, nu'l poate cuprinde, căci știe foarte bine că ori-ce ilegalitate ar comite, este trecut în ochii superiorilor ca un serviciu prompt și moderat.

După ce au știut închiși vr'o opt sătenii din comuna Bereștil, șese zile nedându-le mănăncare și aplicându-le interogațoare simțioare, sub cuvânt că vroște a descoperi pe furii de lână a unui comersant ce mergea la Coșin, după ce au schingiuit pe alți săteni, sub alt pretext de a descoperi pe furii unei lăzi cu ciocoare, după ce-au făcut și face și altele pe care șpaciu nu ne permite a le înregistra d'odată, apoi au făcut următorul fapt, pe care i punem în vederea d-lui procoror:

În satul Școrțeni, sat rezervec, se află mulți locuitori cu dare de mână, care prin negoțurile ce întreprind dispun de o avere frumoșică în raport cu pozițiunea lor. În acest sat se află rezegul Vasile Stamati, care împreună cu frații lui și cu alții au luat în arendă de la stat pământurile de pe moșia „Sărbii” ce se învecinează cu Școrțeni. Primarele din această comună, ofertând și el la Sărbii, căci știe foarte bine avantajele ce'i dă acea moșia, mai cu seamă de când era pus ca garant al ei, și neputând răpi din cauza lui Vasile Stamati care au dat suma de 530 galb. peste cea de 230 galb. a primarului au purces imediat a prigonire contra lui.

Pe la mijlocul lunii lui iuliu, Vasile Stamati întorcându-se de la Folticeni cu mai multe vite albe cumparate, au lăsat din ele acasă, ear cu o parte au plecat la Giurgiu pentru a le desface. Primarele comunei i-a eliberat certificatul că: vitele sunt sănătoșe căci în cea comună nu există nici au fost boală de vite. Stamati ducându-se, la 10 zile, în urma sa i perș un boș din aceli remași acasă. Moartea acestei vite, nu a fost de epizote, dar d'n sângerare, căci alta nu au mai perit și nici în sat până acum n'au mai ivit alt caz. Primarele însă au pus de au îngropat acea vită de teamă să nu fi fost bolnavă, fără însă, că dacă avea o astfel de indoiială, se înștiințeze de a veni doctorul să constate.

Întorcându-se Stamati, într'ona din zile au fost chemat la primărie, de d. supleant. S'au dus și fără a ști pentru ce'l cheamă, întră în cameră unde d. supleant făcea o cercetare. Pe când acest om se chinuia a înțelege de ce e vorba, se pomenește cu d. Vaian injurându'l de cruce, aplicându'l ghionturi în pept și îmbrăncindul afară, zicându-lui că va învăța a mai cumpăra boi. Imediat s'u rechiemat și cerându'i a prezenta certificatul primarului ce i l'au dat când au plecat cu vitele, începu rânind și injurând a bate din noș pe V. Stamati. Aceasta s'au petrecut în fața primarului, ajutorului, învățătorului și alți oameni.

Biletul Stamati scăpând afară, și zice primarele se fogă, căci are să'l bată rău supleante. Stamati fuge, dar se vede oprit de vățășii aducându'l în sala să scălească în un proces-verbal de acuză copriindere nu avea nici o cunoștință, și nici până acum nu știe pentru ce au fost chemat la primărie și pentru ce au fost bătut.

Ori-care ar fi fost cazul de cercetare, d. Vaian nu putea să maltrateze pe acest om. Stamati e un om avut, școpul contra lui era poate a se desface de oparte din avutul său în favoarea ocărmitorului cercetător; dar și în cazul acesta mijloacele de cerere nu erau tocmai potrivite.

Vasile Stamati au reclamat d-lui procoror, pe care și noi la rândul nostru el rugăm să punie odată capăt vandalisec bântue întregul județ. Dacă este impedat în acțiunea sa, dacă legea nu poate atinge cu pedeapsa ei pe acei ce comit ast-fel de fapte, dar cari sunt sub acutul unei administrații de teroare, atunci inacțiunea și indiferența legăi fie d'opotrivă și pentru acei ce'i vor face singuri satisfacere.

BIBLIOGRAFIE

Dr Felix. — *Raport general* pe 1877 asupra serviciului sanitar al orașului București.

C. N. STEFANESCU SAVINY
ARCHITECT
ELEV MEDALIAȚ

SCOALA DE BELLE ARTE DIN PARIS
Membri al Societății centrale de arhitecți din Paris și Bruxelles, etc.

Amență că a deschis un atelier de arhitecți sub direcțiunea sa.

Doritorii de a face construcțiuni și a comanda planuri, sunt rugați a se adresa Strada Cometalui No. 56, în dosul St. Visarion, sau la administrațiunea acestui diar.

BIUROU DE INFORMAȚIUNE

Doi tineri bine educați caută două Domnișoare plăcute pentru conversație care să vorbească limba franceză sau germană, însă să preferă limba franceză, dintre care una să cunoască și la Piano la casă decât nu se poate amândouă.

Cu condițiune foarte avantajoasă.
F. BINDER,
Biarou de informațiune, strada Stavropoleos (Pița Constantin Vodă) No. 9.
(785-1)

VENDARE

Sub-semnatul în calitate de procurator al d-lui Gastner din Pesta, fac cunoscut că în ziua de 1 Septembrie a. e. pe la ora 11 a. m. voi vinde prin licitație în Suburbia Mântuleasa Strada Mântuleasa No. 17 în curtea D-lui I. Lungoși; 17 diferite trăsuri foarte elegante sistematice cel mai nou și din fabricile cele mai renumite, doi cai de lăucă 16¹/₂ pumni, sunt în etate de 5 ani, la pământ, șele englezești, hamuri, mobile și altele, nedisfăcându-se la 1 Sept. totul, licitația va urma la 2 și 3 Septembrie spre curiozitatea amatorilor care vor voi se concureze se publică acesta de sub-semnatul.

I. Oroveș
(787-0) Strada Bateriilor No. 21.

2.500 GALBENI sunt de dat cu dobândă cu ipotecă. — A se adresa la administrațiunea acestui diar.
(781-1)

De vânzare O trăsura (facton) ușoară și puțin întreținută, și o pereche de cai de cinci ani împreună cu hamuri. A se adresa în calea Șerban Vodă (Podu Beilik) No. 45 de la orele 2—6 post-meridiane.

MARE SUCCES.
VELOUTINE
este o
FĂINĂ DE OREZ

de o deosebită specialitate, foarte fină, nesulfibilă, preparată cu Bismul, și posedă calitatea cea fericită, a da feței omului.

FRESCITATEA NATURALĂ
a tinereții.
CH. FAY,
Parfumeur la Paris, 9, rue de Paix.

Deposit în București la farmacia d-lui F. W. Zurner, și la d-ului Appel & Cie

IMPORTANT
POUR DES PERES de FAMILLE

Une famille distinguée de Vienne, désire prendre en pension un jeune homme qui doit faire ses études à Vienne. Elle ne reçoit en tout que deux pensionnaires, dont elle surveillera consciencieusement les études ainsi que la conduite. On parle le français et l'on cultive la musique dans la maison. Meilleures références données.
S'adresser pour renseignements au Bureau de ce Journal.
(770-0)

TROMPETTA CARPATILOR

Intrega colctie de când a apărut sub numele de Buciumul și până în ziua când a încetat d'a mai vorbi dimpreună cu ilustrul ei scriitor Cezar Boliac.
Acest monument al literaturii Române, la a cărui clădire a lucrat pal-spre-dece ani și trei săptămâni marele maestru, se află de vânzare la Tipografia națională, strada Academiei No. 21.
IŢON POLESCU
fost administrator și colaborator al acestui diar.

HOTEL WEISS
BRASIOV.

Sub-semnatul am onore a înscința pe Onor. Public voiajior, că am luat asupra-mi acest hotel, și mă voi sili a satisfacere atât în privința curățeniei cât și prețurilor fine.
Se găsec odăi de la 60 kr. până la 1 florin.
Cu deosebită stimă.
IŢon Hauptmann
antreprenor.

AVIS

Un junc cunosând bine corespondința și comptabilitatea în limba Română și Franceză și puțin limba Germană și Italiană, dorește a se angaja la vre-unn comptoar comercial de Manufactură, Bancă etc. și de preferință la vre-unn antreprenor de lucrări publice. — A se adresa prin poșta: K. D. calea Văcărești, Strada Corbului No. 2.

DOCTORUL MARCOVICI

Are onoare de a informa clientela sa din Capitală și provincie că va fi în București la 1 Septembrie.
Consultațiunii în cabinetul său în toate zilele de la 4 jum. — 6 ore după amiază.
Strada Brezoiana N. 21 N. 378-3.

LECȚIUNI PRIVATE

În limba Germană pentru băieți și fete în toate ramurile ale claselor inferioare și gimnasiale. Băieții cari frecventază școlă prot-stantă, pot fi luate și în pensiuine. A se adresa la

M. de HEIDENDORF profesor
Strada Puțu cu plopi No. 4.

INSTITUTUL DE BAEȚI
„COCORESCU”
50, Strada Colței, 50.

Direcțiunea aduce la cunoștința onor. părinți, că pot aduce copii d-lor încă de la 25 August, spre a avea deșugul timpului și să pregăti necesariile pentru începerea cursurilor la 1 Septembrie.

DE VÂNZARE

Mafia Otteni din districtul Teleor-manel, în apropiere de Schelele Tarnu-Măgurele, Zimnicea și Giurgiu cu 2800 pogone toate arabile, pământ de întâia calitate, având case mari cu opt odăi pentru locuit, pivniță, magazii, pătele și mără, fiind hotărnicită și improprietărită fără nici o prigonire cu nimeni, traversată de apa Teleormanului și Teleormanului, arendată cu 24,000 lei noi pe fie-care an. — Doritorii de a o cumpăra se pot adresa la d-nu Vasile Porumbaru Strada Sfinților No. 4 unde pot vedea planul acestei proprietăți și de unde va lua cunoștințe despre preț și mijlocul de a merge sa vadă această moșie.
(784-1)

C. G. Nica doctor în științe medicale și în chirurgia, în toate ramurile ale medicinii, în toate diletările până la 5 ore p. m. în strada Colței

DOCTORUL BLUMENFELD
locuiesce Strada Mopilor No. 27 vis-a-vis de Poșta (Tamis.)

Doctor Bernfeld locuiesce Strada rană No. 7, vizavi biserica Calvină.

PO-HO renumită esență japoneză care vîndic îndată ori-ce cap se găsece la farmacia d-lui viz-a-vis de biserica Sărinđar.

De arendat, chiar din districtul Prahova plasa Cricov, stație de drum de fier pe dinca, pe Brăila, meșagii, pătele și case de bune. Informațiuni se pot lua în Colțea No. 66 sau Strada Scanelo, (77-1)

De vânzare un loc vizavi de biserica Episcopiei, No. 9

De vânzare, un loc vizavi de biserica Episcopiei, No. 4 la proiectul D-nu Thevenot și de unde va lua cunoștințe despre preț și mijlocul de a merge sa vadă această moșie. (77-1)

ADEVERATE INJECTIUNI SI CAPSULE
RICORD
FAVROT

Aceste Capsule posedă proprietățile tonice a Gudronului adaogate pe lângă acțiunea antihlenoragică de Copahu. Ele nu obosesc stomahul și nu provoacă nici diaree nici greță; constituiesc medicamentul prin eselența în tratarea bolilor contagioase a ambelor sexe, scurgeri vechi sau recente, catare a besiciei și curzele fără voie aurinului.

Pe la finele tratamentului, și când ori-ce durere a dispărut, usul INJECTIUNU RICORD tonice și astringente, este mijlocul infailibil de a consolida vindecarea și de a evita întrecerea.

ADEVERAT SIROP DEPURATIV
RICORD
FAVROT

Acest sirop este neapart pentru a vindeca cu desevășire maladiile pelei și pentru a sursi de a curăța sângele după un tratament anti-sifilitic. El feresce de toate accidentele ce pot resulta din sifilis constituțională.

Publicul, trebuie a lepăda, ca contra facere periculoasă toate medicamentele RICORD, care nu voru purta sigiliul C. FAVROT.

DEPOSITO GENERAL.— F. Favrot, 102, strada Richelieu, în Paris; în Iassy, Racovits, Konia; București, Rissdorfer, Zurner, Theil; Galatz, Tatu-schi, Marino Kurlovich; Braila, Pelsalis, Kaufman; Craiova, F. Pohl; Ploiesti, Schuller; Barlad, Brettner, și în toate farmaciile.

FRANZ GÜNTHER
à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogoșoiei No. 16 vis-a-vis de Consulatul Rusesc

Recomandă magazinul său asortat în tot-d-a-una foarte bine cu rufăriă de bărbați și de dame, galere, manșete, batiste de lino, olandă și mătasă, ciorapi pentru bărbați și dame, banele fine (crêpe de sate) camășe, gogeațe, broderie dantelă, cravate de bărbați și femei în cele mai noi forme și culori, umbrele de sora și de plin etc. etc. Atrăgând tot-o-dată atențiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus foarte mult prețurile.

PHARMACIA LA „SPERANTIA”
26, CALEA MOGOSOAIEI, 26.

DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.
Obiecte de Caușine și Articole de Toalete. — Asemenea se angajeză a efectua ori-ce comanda din resortul medical.
BRUS.

CASSE DE FER
ENGLEZESCI
CU OTEL

MILNERS' SAFE
LIVERPOOL SI LONDRA
CELE MAI SIGURE
CONTRA FOCULUI SI SPARGERII

A se adresa la agentii nostri generali
Bernh. Hornstein
Moritz Marc Hornstein
Strada Lipscani No. 41 și 88.

INSTITUT FRÖHLICH

Maison supérieure d'Education pour demoiselles de maisons distinguées à VIENNE I, Grünangergasse No. 1.

Ce Pensionat, dans lequel furent élevées grand nombre de demoiselles des premières familles roumaines, commence son 30-ième cours d'enseignement le 1-er Octobre. La musique, le chant et les langues étrangères y jouent un rôle d'une culture toute particulière. Programmes à disposition. (76-1)

COMPTOIR DE COMMERCE ET DE COMMISSION
C. ADAM
à Paris, 2 Carrefour de la Croix Rouge, 2.

Il se charge de toutes les commissions commerciales et d'achat des marchandises aux prix de fabriques, de la vente des produits étrangers en France, accompagne les voyageurs à visiter l'exposition et les curiosités de Paris. Il parle français, allemand, russe et polonais.

MAELE MAGASIN DE HAINE CONFECTIONATE SI ARTICOLE DE MODA

A LA BELLE JOSEF FURNISORUL
20, COLTIUL BULEVARDULUI SI
Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul cele mai moderne, fasone elegante croite, dupe

Costume complete de Fantasie
Redingote Hardington
Jaquette Bosphore
Sacco Coupe anglaise
Pardessus Renaissance și diferite alte fasone

PREȚURILE CELE
Se prilește și comăndi de toate felurile de haine care se efectuează cu mare promptitudine.

JARDINIÈRE
GRUNBAUM
CURȚIEI
MOGOSOAIEI, CASA GRECENU, 20
actual UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele cele din urma jurnale de Paris și Londra.

Cămăși francezesci, albe și colorate
Lingerie de toate felurile
Cravatte Plastron, Régate etc. negre și colorit
Umbrele și obiecte de fantasie
Mănuși și toate lucrurile de modă

MAI MODERATE
JOSEF GRUNBAUM
Furnisorul Cortii, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogoșoiei Casele Grecenu.

